

Sammlung der Gesetze und Verordnungen des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 5. Mai 1941.

49. Stück.

Preis: K 3'60.

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 5. května 1941.

Cena: K 3'60.

Částka 49.

Inhalt: 157. Verordnung über gewisse weitere Bestimmungen im Bereiche der Dienstausslagensätze.

Obsah: 157. Nařízení o některých dalších ustanoveních v oboru náhrad služebních výloh.

157.

Regierungsverordnung vom 9. April 1941

über gewisse weitere Bestimmungen im Bereiche der Dienstausslagensätze.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1, Abs. 1, der Verordnung des Reichsprotectors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940, V. Bl. S. 604, über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

I. TEIL.

Ersätze von Dienstausslagen bei zeitweiliger auswärtiger Dienstleistung.

§ 1.

(1) Soweit die Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium für einzelne Gruppen von Bediensteten oder Dienstleistungen nichts anderes bestimmt, ist unter zeitweiliger auswärtiger Dienstleistung eine amtliche (dienstliche) Tätigkeit des Bediensteten außerhalb der dauernden amtlichen (dienstlichen) Wirkungsstätte und des wirklichen ständigen Wohnortes in der Dauer von mehr als 7 Tagen zu verstehen.

(2) Soweit die Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium nichts anderes bestimmt, ist die Teilnahme an Kursen (einer ähnlichen praktischen Vorbereitung, Schulung oder Ausbildung) unter den Bedingungen des Absatzes 1 als eine zeitweilige auswärtige Dienstleistung nur dann

Vládní nařízení

ze dne 9. dubna 1941,

o některých dalších ustanoveních v oboru náhrad služebních výloh.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940, Věstn. str. 604, kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

ČÁST I.

O náhradách služebních výloh při dočasném vnějším výkonu služby.

§ 1.

(1) Dočasným vnějším výkonem služby je, pokud ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí pro jednotlivé skupiny zaměstnanců nebo služebních úkonů nestanoví jinak, dočasná úřední (služební) činnost zaměstnance mimo trvalé úřední (služební) působišťe a skutečné stálé bydliště v trvání o více než 7 dnů.

(2) Účast v kursech (podobné praktické průpravě, školení nebo výcviku), pokud ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí nestanoví jinak, je za podmínek odstavce 1 považovati za dočasný vnější výkon služby jen, je-li zaměstnanec během kursu (podobné praktické průpravy, školení nebo výcviku)

anzusehen, wenn der Bedienstete während des Kurses (einer ähnlichen praktischen Vorbereitung, Schulung oder Ausbildung) amtlich (dienstlich) als Bediensteter in dem Dienstbereich tätig ist, für den er geschult wird.

(3) Als eine zeitweilige auswärtige Dienstleistung kann eine Verrichtung nicht angesehen werden, die zu den regelmäßigen dienstlichen Aufgaben des Bediensteten gehört, wenn sie für den Bediensteten mit keinen außerordentlichen Auslagen oder keiner anderen ähnlichen Einbuße verbunden ist.

(4) Ob und inwiefern ein herabgesetzter Ersatz von Dienstauslagen in den Fällen gemäß Absatz 3 zuerkannt werden kann, bestimmt die Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium, und zwar entweder allgemein oder fallweise.

(5) Die Substitution (§ 6 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940), die zeitweilige Zuteilung (§ 7 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940) und die Teilnahme an Kursen (einer ähnlichen praktischen Vorbereitung, Schulung oder Ausbildung) gemäß Absatz 2 sind, soweit die Zentralbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium für einzelne Gruppen von Bediensteten oder Dienstleistungen nichts anderes bestimmt, Dienstreisen gleichzustellen, wenn sie nicht mehr als 7 Tage dauern.

§ 2.

(1) Für die ersten 7 Tage der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung erhält der Bedienstete Ersätze von Dienstauslagen unter den Bedingungen und in der Höhe wie bei der Dienstreise. Beginnend mit dem 8. Tage erhält der Bedienstete Ersätze von Dienstauslagen in der im Absatz 4 bestimmten Höhe (Entschädigung). Die Zentralstelle kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium für einzelne Gruppen von Bediensteten oder Dienstleistungen als Entschädigung niedrigere als die im Absatz 4 angeführten Beträge bestimmen.

(2) Die Zentralstelle kann in begründeten Fällen Ersätze von Dienstauslagen unter den Bedingungen und in der Höhe wie bei einer Dienstreise auch nach den ersten 7 Tagen der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung bewilligen, und zwar

a) ohne vorhergehendes Einvernehmen mit dem Finanzministerium bis für weitere 14 Tage,

b) im Einvernehmen mit dem Finanzministerium auch für einen längeren Zeitraum.

Die Zentralstelle kann die ihr unmittelbar untergeordneten Behörden nach Bedarf er-

üredně (služebně) činným jako zaměstnanec v oboru služby, pro niž se školí.

(3) Za dočasný vnější výkon služby nelze považovati takový výkon, který náleží k pravidelným služebním úkolům zaměstnance, není-li pro zaměstnance spojen s mimořádnými výdaji nebo jinou podobnou újmou.

(4) Zda a pokud může býti přiznána snížená náhrada služebních výloh v případech podle odstavce 3, stanoví ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí, a to buď všeobecně, buď pro jednotlivé případy.

(5) Substitute (§ 6 vl. nař. č. 379/1940 Sb.), dočasné přidělení (§ 7 vl. nař. č. 379/1940 Sb.) a účast v kurzech (podobné praktické přípravě, školení nebo výcviku) podle odstavce 2, pokud ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí pro jednotlivé skupiny zaměstnanců nebo služebních úkonů nestanoví jinak, je, netrvají-li více než 7 dnů, kláští na roveň úředním cestám.

§ 2.

(1) Za prvních 7 dnů dočasného vnějšího výkonu služby dostane se zaměstnanci náhrad služebních výloh za podmínek a ve výši jako při úřední cestě. Počínajíc 8. dnem, dostane se zaměstnanci náhrad služebních výloh ve výši stanovené v odstavci 4 (odškodné). Ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí může pro jednotlivé skupiny zaměstnanců nebo služebních úkonů jako odškodné stanoviti nižší částky, než jaké jsou uvedeny v odstavci 4.

(2) Ústřední úřad může v odůvodněných případech povolití náhrady služebních výloh za podmínek a ve výši jako při úřední cestě i po prvních 7 dnech dočasného vnějšího výkonu služby, a to

a) bez předchozí dohody s ministerstvem financí až o dalších 14 dnů,

b) v dohodě s ministerstvem financí i o dobu delší.

Podle potřeby může ústřední úřad zmocnití úřady jemu bezprostředně podřízené, aby

mächtigen, selbst in begründeten Fällen Ersätze von Dienstaussagen unter den Bedingungen und in der Höhe wie bei einer Dienstreise auch nach den ersten 7 Tagen der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung, höchstens jedoch auf die Dauer von weiteren 7 Tagen zu bewilligen.

(3) Für Kalendertage, an denen die Rückreise unternommen wird, erhält der Bedienstete außer den Ersätzen von Dienstaussagen die Diäten und das Übernachtungsgeld in gleicher Weise, wie wenn es sich um eine Dienstreise von dieser Dauer handelte. Diese Dauer wird nicht in die für das Ausmaß der Entschädigung maßgebende Dauer eingerechnet. Beim Wechsel des Ortes der auswärtigen Dienstleistung beginnen die Fristen gemäß den Absätzen 1 und 2 für jeden weiteren solchen Ort jeweils von neuem, es sei denn, daß der Bedienstete an den früheren Beschäftigungsort zurückkehrt. Unternimmt der Bedienstete eine mehrtägige Dienstreise oder wird er für mehrere Tage in einen anderen Ort berufen, beziehungsweise wurde ihm für mehr als einen Tag Urlaub gewährt, so können die Fristen gemäß den Absätzen 1 und 2 um die Dauer einer solchen Abwesenheit des Bediensteten vom Orte der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung verlängert werden.

(4) Die Entschädigung bei einer zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung in den Ortsklassen der Aktivitätsgebühr A beträgt:

Bei Bediensteten der Gruppe	A+B	C	D	E	F
	K				
bei Verheirateten mit Kindern	90	80	70	60	50
bei kinderlosen Verheirateten mit eigenem Haushalt . . .	80	70	60	50	40
bei kinderlosen Verheirateten ohne eigenen Haushalt oder bei ledigen mit eigenem Haushalt	70	60	50	40	30
bei Ledigen ohne eigenen Haushalt	45	40	35	30	25

Diese Beträge werden, wenn es sich um eine zeitweilige auswärtige Dienstleistung in den Ortsklassen der Aktivitätsgebühr B handelt, um 5%, in den Ortsklassen der Aktivitätsgebühr C und D um 10% herabgesetzt.

(5) Erhält der Bedienstete bei einer auswärtigen Dienstleistung die Entschädigung, so kann ihm das Übernachtungsgeld nicht mehr gewährt werden. Wird dem Bediensteten

samy v odůvodněných případech povolovaly náhrady služebních výloh za podmínek a ve výši jako při úřední cestě i po prvých 7 dnech dočasného vnějšího výkonu služby, nejvýše však na dobu dalších 7 dnů.

(3) Za kalendářní dny, kdy se koná jízda zpět, dostane se zaměstnanci mimo náhrady cestovních výloh diety a nocležného stejně, jako by šlo o úřední cestu tohoto trvání. Tato doba se nečítá do doby rozhodné pro výměru odškodného. Při změně místa vnějšího výkonu služby počínají lhůty podle odstavců 1 a 2 pro každé další takové místo vždy znovu, leč by se zaměstnanec vrátil do místa dřívějšího zaměstnání. Koná-li zaměstnanec vícedenní úřední cestu, nebo je-li povolán na více dnů do jiného místa, po případě je-li mu poskytnuta dovolená na více než jeden den, mohou být lhůty podle odstavce 1 a 2 prodlouženy o dobu takové jeho nepřítomnosti v místě dočasného vnějšího výkonu služby.

(4) Odškodné při dočasném vnějším výkonu služby v místech skupiny činného A činí:

ve skupině zaměstnanců	A+B	C	D	E	F
	K				
u ženatých s dětmi	90	80	70	60	50
u ženatých bezdětných s vlastní domácností	80	70	60	50	40
u ženatých bezdětných bez vlastní domácnosti nebo u svobodných s vlastní domácností	70	60	50	40	30
u svobodných bez vlastní domácnosti	45	40	35	30	25

Tyto částky snižují se, jde-li o dočasný vnější výkon služby v místech skupiny činného B, o 5%, v místech skupiny činného C a D, o 10%.

(5) Dostává-li zaměstnanec při vnějším výkonu služby odškodné, nemůže mu již být poskytováno nocležné. Poskytuje-li se zaměstnanci úředně (služebně) příležitost bezplat-

ten amtlich (dienstlich) eine Gelegenheit zur kostenlosen Übernachtung gewährt, so vermindert sich die Entschädigung (Absatz 4) um 25%. Den Bediensteten, die unentgeltliche Verköstigung bekommen, wird die Entschädigung um ein Relutum herabgesetzt, dessen Höhe die Oberste Preisbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium festsetzt. Militärpersonen des Mannschaftsstandes bis zum Chargengrade eines Feldwebels einschließlich, auf die sich das Gesetz Slg. Nr. 83/1932 und die Regierungsverordnung Slg. Nr. 68/1940 erstrecken, haben während der Zeit, in der sie die Entschädigung erhalten (Absatz 4), keinen Anspruch auf unentgeltliche Verköstigung, beziehungsweise auf das Kostgeld.

(6) Es ist unzulässig, den Bediensteten bei einer zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung Ersätze von Dienstauslagen gemäß § 39, Abs. 3, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940 zu gewähren.

§ 3.

(1) Ein Bediensteter, der täglich aus dem Orte der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung in seine dauernde Wirkungsstätte oder in seinen wirklichen ständigen Wohnort fährt, erhält an Stelle anderer Ersätze bei einer zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung den Ersatz für die Auslagen der Fahrt (eine Monats- oder Wochenkarte u. dgl.), beziehungsweise einen Ersatz für die Erhaltung und Benützung eines Fahrrades, höchstens jedoch bei einem Massentransportmittel für die Klasse, die er bei einer Dienstreise benützen könnte. Außerdem erhält er einen Ersatz bis zum Höchstbetrage von täglich 9 K bei ledigen Bediensteten, 12 K bei verheirateten kinderlosen Bediensteten und 15 K bei verheirateten Bediensteten mit Kindern. Dieser Ersatz ist dem Bediensteten in der Regel nur dann zu gewähren, wenn er aus dienstlichen Gründen von seinem Wohnort an dem betreffenden Tage mehr als 2 Stunden über die allgemein bestimmte kürzeste Dauer der Arbeitszeit hinaus abwesend ist. Handelt es sich um einen Nachtdienst, so kann dieser Ersatz für die nächtliche Arbeitsschicht auch ohne Erfüllung dieser Bedingung gewährt werden.

(2) Bei der Bemessung des Ersatzes nach Absatz 1 ist darauf Bedacht zu nehmen, inwieweit die zeitweilige auswärtige Dienstleistung den Bediensteten daran hindert, sein Mittagessen daheim einzunehmen; bei einem ledigen Bediensteten ist ebenfalls zu berücksichtigen, ob er in seinem bisherigen Wohn-

ného ubytování, snižuje se odškodné (odstavec 4) o 25%. Zaměstnancům, jimž se dostává bezplatně stravy, snižuje se odškodné o relutum, jehož výši stanoví nejvyšší úřad cenový v dohodě s ministerstvem financí. Vojenské osoby z počtu mužstva až do hodnosti rotného včetně, na něž se vztahuje zákon č. 83/1932 Sb. a vládní nařízení č. 68/1940 Sb., nemají po dobu, po kterou dostávají odškodné (odstavec 4), nároku na bezplatné stravování, pokud se týče na stravné.

(6) Poskytovatí zaměstnancům při dočasném vnějším výkonu služby náhrady služebních výloh podle § 39, odst. 3 vl. nař. č. 379/1940 Sb. není přípustné.

§ 3.

(1) Zaměstnanec, který denně dojíždí z místa dočasného vnějšího výkonu služby do svého trvalého působiště nebo do svého skutečného stálého bydliště, dostane na místo jiných náhrad při dočasném vnějším výkonu služby náhradu výdajů za jízdy (měsíční nebo týdenní lístek a podobně), po případě náhradu za udržování a používání kola, nejvýše však, pokud jde o hromadný dopravní prostředek, za třídu, jíž by mohl použít při úřední cestě. Vedle toho dostane se mu náhrady až do nejvyšší částky denních 9 K u zaměstnanců svobodných, 12 K u ženatých zaměstnanců bezdětných a 15 K u ženatých zaměstnanců s dětmi. Náhradu tu je zaměstnanci poskytnouti zpravidla jen tehdy, je-li ze služebních důvodů nepřítomen ve svém bydlišti ten který den více než 2 hodiny nad všeobecně stanovenou nejmenší délku trvání pracovní doby. Jde-li o noční službu, může být tato náhrada poskytnuta za noční pracovní směnu i bez splnění této podmínky.

(2) Při výměře náhrady podle odstavce 1 je přihlídnouti, na kolik dočasný vnější výkon služby brání zaměstnanci, aby obědval doma; u svobodného zaměstnance pak je též přihlídnouti, zda ve svém dosavadním bydlišti v místě trvalého působiště nebo poblíže něho, po případě ve skutečném stálém bydlišti měl zařízenou

sitz am Orte der dauernden Wirkungsstätte oder unweit davon, beziehungsweise im wirklichen ständigen Wohnort einen eingerichteten eigenen Haushalt hatte oder nicht. Für Tage, an denen der Bedienstete am Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung nicht dienstlich tätig ist, jedoch in seiner dauernden amtlichen Wirkungsstätte, beziehungsweise im wirklichen ständigen Wohnort bleibt, beziehungsweise bleiben kann, gebührt kein Ersatz nach Absatz 1. Der Ersatz von Auslage für die Hinfahrt samt dem Ersatz nach Absatz 1 darf nicht den Betrag überschreiten, den der Bedienstete ausbezahlt erhalten würde, wenn er im Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung verbliebe.

(3) Die Bestimmungen dieses Paragraphen gelten auch für Bedienstete, die mit Rücksicht auf alle maßgebenden Tatsachen täglich vom Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung in den Wohnort fahren können. In diesen Fällen haben die Bediensteten keinen Anspruch auf die höheren Ersätze.

§ 4.

Bediensteten, die zur zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung in besonders teuer sich stellende Bade-, Heil- und Luftkurorte (Sommer- und Winterkurorte inbegriffen) berufen werden, kann die Zentralbehörde für die Dauer der Hauptsaison (im Sommer in der Regel vom 1. Juni bis zum 30. September) einen Zuschuß bis zu 30 K täglich bewilligen, wenn die Entschädigung nachweisbar zur Deckung der unbedingt notwendigen durch den Aufenthalt erwachsenen höheren Auslagen nicht reicht. Die Teuerungsverhältnisse des in Frage kommenden Ortes sind sorgfältigst zu erwägen. Bei der Bemessung des Zuschusses ist Rücksicht auf die Ersparnisse zu nehmen, die sich aus dem vom Bediensteten im ständigen Wohnort zu tragenden Minderaufwand im Vergleich zu jenem Aufwand ergeben, den er zu tragen hätte, falls er den Dienst in seiner dauernden amtlichen Wirkungsstätte ausüben würde.

§ 5.

(1) Sofern eine längere Dauer der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung zu gewärtigen ist, sodaß die Gesamtentschädigung den Ersatz der Hin- und Rückübersiedlungskosten übersteigen würde, ist dem Bediensteten ehestens die Zustimmung nach § 5, lit. e), der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 zur Übersiedlung in den Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung zu erteilen. Dies hat in der Regel bei ledigen Bediensteten ohne eigenen

vlastní domácnost či nikoliv. Za dny, kdy zaměstnanec na místě dočasného vnějšího výkonu služby nevykonává služební činnost, ale zůstává, po případě může zůstat ve svém trvalém úředním působišti, po případě ve skutečném stálém bydlišti, náhrada podle odstavce 1 nepřisluší. Náhrada výdajů za dojíždění spolu s náhradou podle odstavce 1 nesmí přesáhnouti částku, která by byla zaměstnanci vyplacena, kdyby setrval v místě dočasného vnějšího výkonu služby.

(3) Ustanovení tohoto paragrafu platí také pro zaměstnance, kteří se zřetelem ke všem rozhodným skutečnostem, mohou denně dojížděti z místa dočasného vnějšího výkonu služby do bydliště. V těchto případech nemají zaměstnanci nároku na vyšší náhrady.

§ 4.

Zaměstnancům povoláním k dočasnému vnějšímu výkonu služby do zvláště drahých lázeňských, léčebných a klimatických míst (v to počítajíc i letoviska a zimoviska) může ústřední úřad na dobu hlavní sezony (v létě zpravidla od 1. června do 30. září) povolití příplatek až do částky denních 30 K, jestliže odškodné prokazatelně nestačí k úhradě nezbytné nutných pobytem vzešlých vyšších výloh. Cenové poměry místa, o něž jde, je pečlivě uvážiti. Při výměře příplatku je přihlédnouti k úsporám, jež vyplývají z nižšího nákladu, který má zaměstnanec v místě stálého bydliště, ve srovnání s nákladem, který by měl, kdyby konal službu ve svém trvalém úředním působišti.

§ 5.

(1) Pokud lze očekávati, že dočasný vnější výkon služby bude trvati déle, takže úhrn odškodného by převýšil náhradu stěhovacích výloh za stěhování do místa a z něho zpět, je zaměstnanci co nejdříve dáti souhlas podle § 5, písm. e) vl. nař. č. 102/1940 Sb., aby se přestěhoval do místa dočasného vnějšího výkonu služby. To budiž pravidlem u svobodných zaměstnanců bez vlastní domácnosti, u nichž může býti takový souhlas dán zároveň již s pří-

Haushalt zu geschehen, bei denen eine solche Zustimmung bereits zugleich mit der Beordnung zur einstweiligen auswärtigen Dienstleistung gegeben werden kann, falls anzunehmen ist, daß die einstweilige auswärtige Dienstleistung mindestens 3 Monate dauern wird. Bei verheirateten Bediensteten ist zu berücksichtigen, ob sich der Bedienstete eine passende Familienwohnung im Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung oder unweit davon beschaffen kann, beziehungsweise ob ihn nicht triftige Familienumstände an der Übersiedlung hindern.

(2) Die Zustimmung nach Absatz 1 ist als gegeben anzunehmen, wenn die Behörde nicht ausdrücklich ihre Zustimmung zur Übersiedlung des Bediensteten in den Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung oder unweit davon binnen 15 Tagen nach der Übersiedlungsanzeige versagt hat, die der Bedienstete binnen 3 Tagen bei der Behörde, der er zugeteilt ist, zu erstatten hat.

(3) Vom 16. Tage an, an dem der Bedienstete von der Zustimmung nach Absatz 1 verständigt wurde, frühestens jedoch mit dem 16. Tage nach Antritt einer solchen Dienstleistung, ist er einem in eine dauernde amtliche Wirkungsstätte versetzten Bediensteten gleichzustellen, auch wenn er in den Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung nicht übersiedelt ist.

(4) Abweichungen sind nur mit Zustimmung der Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium zulässig.

§ 6.

Ein Bediensteter in einem Praktikanten- oder analogen Verhältnis erhält bei der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung die Ersätze nach der Diätengruppe (§ 2 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940 und § 2 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940), in welche er bei normaler dienstlicher Laufbahn nach Ablauf des Praktikanten- oder analogen Verhältnisses zufolge seiner ersten Bestellung (Ernennung) eingereiht worden wäre, nur dann, wenn er als vollbeschäftigte Arbeitskraft auf dem Posten eines voll qualifizierten Bediensteten tätig ist.

§ 7.

Ein eigener Haushalt ist anzunehmen, wenn der Bedienstete eine Wohnung mit einer eigenen oder einer von ihm ständig benützten Kücheneinrichtung mit Kochgelegenheit hat, sofern er durch ein Familienmitglied oder durch eine seinen Haushalt führende Person in seiner Wohnung auf eigene Rechnung die üblichen Tagesmahlzeiten (mindestens das

kazem k dočasnému vnějšímu výkonu služby, je-li míti za to, že dočasný vnější výkon služby bude trvati alespoň 3 měsíce. U zaměstnanců ženatých je přihlídnouti, může-li si zaměstnanec opatřiti vhodný rodinný byt v místě dočasného vnějšího výkonu služby nebo poblíže něho, po případě zda mu v přestěhování nebrání závažné rodinné poměry.

(2) Souhlas podle odstavce 1 je předpokládati, nevyslovil-li úřad nesouhlas s přestěhováním zaměstnance do místa dočasného vnějšího výkonu služby nebo poblíže něho do 15 dnů po ohlášení přestěhování; které je zaměstnanec povinen učiniti do 3 dnů úřadu, u něhož je přidělen.

(3) Počínajíc 16. dnem poté, co byl zaměstnanec zpraven o souhlasu podle odstavce 1, jest jej, nejdříve však 16. dnem po nastoupení takového výkonu služby, klásti na roveň zaměstnanci přeloženému do trvalého úředního působiště, i když se do místa dočasného vnějšího výkonu služby nepřestěhoval.

(4) Odchytky jsou přípustny jen se souhlasem ústředního úřadu v dohodě s ministerstvem financí.

§ 6.

Zaměstnanec v praktikantském nebo obdobném poměru dostane při dočasném vnějším výkonu služby náhrady podle dietní skupiny (§ 2 vl. nař. č. 379/1940 Sb. a § 2 vl. nař. č. 102/1940 Sb.), do které by byl při pravidelném průběhu služební dráhy zařazen v důsledku prvního ustanovení (jmenování) po skončení praktikantského nebo obdobného poměru, jen pokud bude činným jako plně zaměstnaná pracovní síla na místě plně kvalifikovaného zaměstnance.

§ 7.

Vlastní domácnost je předpokládati, má-li zaměstnanec byt s vlastním nebo jím stále používaným kuchyňským zařízením s možností vaření, pokud si dává příslušníkem rodiny nebo osobou vedoucí jeho domácnost ve svém bytě připravovati na vlastní účet obvyklé denní pokrmy (nejméně alespoň oběd) a pokud stravování příslušníků jeho rodiny, po případě

Mittagessen) zubereiten läßt und sofern die Verköstigung seiner Familienmitglieder, beziehungsweise der den Haushalt führenden Person auch während seiner Abwesenheit gänzlich oder überwiegend zu seinen Lasten geht.

§ 8.

Der zur zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung berufene Bedienstete erhält die hierbei gebührenden Ersätze der Dienstauslagen nicht, sofern er weiterhin im ursprünglichen dauernden Wirkungsort oder im bisherigen Wohnort beschäftigt ist, falls er nicht in seine neue Wirkungsstätte übersiedelt.

§ 9.

Ein Bediensteter, dem auf eigenes Ansuchen bewilligt wurde, außerhalb des Sitzes seines Amtes zu wohnen, kann für die Tätigkeit bei diesem Amte keine Ersätze erhalten, die ihm gebühren, wenn er aus von seinem (seiner Familienmitglieder) Willen nicht abhängenden Gründen gezwungen ist, außerhalb des Sitzes seines Amtes zu wohnen.

§ 10.

Endet eine zeitweilige auswärtige Dienstleistung aus Dienstesrücksichten vorzeitig, können dem Bediensteten die aus der vorzeitigen Lösung des Miet(Aftermiet)verhältnisses im Ort der auswärtigen Dienstleistung erwachsenen notwendigen Barauslagen ersetzt werden, sofern der Bedienstete sich nicht durch den Miet(Aftermiet)vertrag für länger als notwendig und zweckentsprechend verpflichtet hat.

§ 11.

(1) Wird ein Bediensteter vom Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung in einen anderen (dritten) Ort zur zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung berufen, so erhält er außer der diesem Ort entsprechenden Entschädigung einen Ersatz der Barauslagen für die Wohnung im ersten Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung, sofern deren Beibehaltung notwendig und zweckentsprechend ist.

(2) Die Bestimmung des Absatzes 1 ist sinngemäß auch dann anzuwenden, wenn es sich um die Dauer einer zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung handelt, nach welcher der Bedienstete so wie bei Dienstreisen einen Ersatz der Dienstauslagen erhält.

§ 12.

Unbedingt notwendige Barauslagen, die durch Beibehaltung der Wohnung im Ort der

osoby vedoucí jeho domácnost, jde zcela nebo převážně na jeho vrub i po dobu jeho nepřítomnosti.

§ 8.

Zaměstnanec, který byl povolán k dočasnému vnějšímu výkonu služby, nedostane náhrad služebních výloh příslušajících při dočasném vnějším výkonu služby, pokud je dále zaměstnán v místě původního trvalého působení nebo v místě dosavadního bydliště, nepřestěhoval-li se do nového působení.

§ 9.

Zaměstnanci, který dostal souhlas, jež si vyžádal, aby směl bydlet mimo sídlo svého úřadu, nemůže se za činnost u tohoto úřadu dostati náhrad, kterých se mu dostává, když je nucen bydlet mimo sídlo svého úřadu z důvodů netkvících ve vůli jeho (členů jeho rodiny).

§ 10.

Skončí-li dočasný vnější výkon služby ze služebních důvodů předčasně, mohou být zaměstnanci nahrazeny nutné hotové výdaje vznikající předčasným zrušením nájemního (podnájemního) poměru ve služebním místě dočasněho vnějšího výkonu služby, pokud se zaměstnanec nevázal nájemní (podnájemní) smlouvou na delší dobu, než bylo nutným nebo účelným.

§ 11.

(1) Zaměstnanec, který z místa dočasněho vnějšího výkonu služby byl povolán do jiného (třetího) místa k dočasnému vnějšímu výkonu služby, dostane mimo odškodné odpovídající tomuto místu náhradu hotových výdajů za byt v místě prvního dočasněho vnějšího výkonu služby, pokud by bylo nutným neb účelným jej podržeti.

(2) Ustanovení odstavce 1 je použito obdobně i pokud by šlo o dobu dočasněho vnějšího výkonu služby, po níž se zaměstnanci dostává náhrad služebních výloh jako při úředních cestách.

§ 12.

Nezbytné hotové výdaje vznikající podržením bytu v místě dočasněho vnějšího výkonu

zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung während der Dienstreisen erwachsen, für welche die Ersätze der Dienstauslagen jene aus Gründen der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung gewährten ausschalten, sofern sie unter den Bedingungen und in der Höhe wie bei einer Dienstreise gewährt werden, werden gesondert ersetzt.

§ 13.

Bei Dienstreisen eines Bediensteten, der eine Entschädigung erhält, werden die Diäten nebst etwaigem Übernachtungsgeld, die dem Bediensteten bei diesen Dienstreisen zustehen, bei einer Dienstreisedauer

	bis 8 Stunden um 0·2	des vollen
von mehr als 8 bis 12 Stunden um 0·3		einschlägi-
von mehr als 12 Stunden um 0·4		gen Entschä-
		digungs-
		satzes

gekürzt. Durch die nach dieser Bestimmung vorgenommene Kürzung darf der Betrag, der dem Bediensteten an Diäten nebst etwaigem Übernachtungsgeld zukommen soll, nicht jenen Betrag unterschreiten, der bei einem ledigen Bediensteten ohne eigenen Haushalt in Betracht kommt.

§ 14.

(1) Hat ein zur zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung berufener Bediensteter seine bisherige Wohnung im dauernden Wirkungsort oder unweit davon, beziehungsweise im wirklichen ständigen Wohnort beibehalten, so erhält er bei einer Dienstreise vom Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung in den Wohnort den Ersatz der Dienstauslagen für die Dauer der Hin- und Rückreise, jedoch nicht für die Dauer des Aufenthaltes im Wohnort.

(2) Für die Hin- und Rückreisetage wird die Entschädigung nach Maßgabe des § 13 gekürzt. Für die sonstige Dauer der dienstlich begründeten Abwesenheit des Bediensteten vom Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung erhält der Bedienstete zur Deckung der ihm während dieser Zeit erwachsenen Auslagen ein Drittel der Entschädigung.

§ 15.

(1) Für die Dauer des Urlaubs erhält der Bedienstete

a) für die ersten 3 Tage eine Entschädigung,

b) für die weitere Dauer des Urlaubs den Ersatz der tatsächlichen Auslagen für die Wohnung im Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung, und zwar bis zur Höhe der Entschädigung.

(2) Als Urlaubstage nach Absatz 1 werden auch der dem Urlaub unmittelbar voran-

služby během úředních cest, za něž náhrady služebních výloh vylučují náhrady služebních výloh z důvodu dočasného vnějšího výkonu služby, pokud jsou poskytovány za podmínek a ve výši jako při úřední cestě, hradí se zvláště.

§ 13.

Při úředních cestách konaných zaměstnancem, který dostává odškodné, snižuje se dieta s případným noležným, jíž se má zaměstnanci při těchto úředních cestách dostat, trvá-li úřední cesta

až 8 hodin, o 0·2	plné sazby příslušejí
více než 8 až 12 hodin, o 0·3	čího odškodného.
více než 12 hodin, o 0·4	

Snížením podle tohoto ustanovení nesmí částka, jíž se má zaměstnanci na dietě s případným noležným dostat, klesnouti pod částku, jaká přichází v úvahu u svobodného zaměstnance bez vlastní domácnosti.

§ 14.

(1) Podržel-li si zaměstnanec, povoláný k dočasnému vnějšímu výkonu služby, dosavadní byt, který měl v místě trvalého působiště nebo poblíže něho, po případě ve skutečném stálém bydlišti, dostane se mu při úřední cestě ze služebního místa dočasného vnějšího výkonu služby do bydliště náhrady služebních výloh za dobu trvání jízdy tam a zpět, ne však za dobu pobytu v bydlišti.

(2) Za dny jízdy tam a zpět se odškodné snižuje podle § 13. Za ostatní dobu nepřítomnosti zaměstnancovy v místě dočasného vnějšího výkonu služby odůvodněné služebními důvody, dostane se zaměstnanci k úhradě výloh během této doby mu vzniklých třetina odškodného.

§ 15.

(1) Za dobu dovolené dostane se zaměstnanci

a) za prvé 3 dny odškodné,
b) za další dobu dovolené náhrada skutečného výdaje za byt v místě dočasného vnějšího výkonu služby, a to až do výše odškodného.

(2) Za dny dovolené považují se podle odstavce 1 také bezprostředně předcházející a

gehende und der unmittelbar folgende dienstfreie Tag vor und nach dem Urlaub angesehen.

§ 16.

Erkrankt der Bedienstete im Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung, wird ihm weiterhin bloß die Entschädigung gewährt, wenn er im Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung verbleiben muß. Verläßt er ihn, so können ihm, wenn sein Wiederantritt des Dienstes in absehbarer Zeit vorauszusehen ist, die durch Lösung des Wohnungs-Miet(Aftermiet)verhältnisses im Ort der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung erwachsenen notwendigen Barauslagen bis zur Höhe der Entschädigung ersetzt werden, sofern er sich nicht an die Wohnung für länger als notwendig und zweckdienlich gebunden hat. Kann nicht vorausgesehen werden, daß der Bedienstete den Dienst in absehbarer Zeit wieder antritt, so ist die Bestimmung des § 10 sinngemäß anzuwenden.

§ 17.

(1) Bleibt ein verheirateter Bediensteter länger als 3 Monate von seiner Familie fern, gerechnet vom ersten Tage an, an welchem er sich bei der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung von der Familie getrennt hat, so kann ihm im Laufe jeder weiteren 3 Monate der zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung ein Reisebeitrag zum Besuch der Familie gewährt werden. Dieser Beitrag kann anstatt dem Bediensteten auch für die Reise gewährt werden, die die Ehefrau oder sonst ein Mitglied der Familie des Bediensteten zu seinem Besuch unternehmen, wenn der Bedienstete aus dienstlichen Gründen oder persönlichen Ursachen (z. B. krankheitshalber) die Familie nicht selbst besuchen kann.

(2) In besonders begründeten Fällen (z. B. bei schwerer Erkrankung des Bediensteten oder eines Mitglieds seiner Familie), beziehungsweise wenn es sich um einen Oster-, Pfingst- oder Weihnachtsurlaub handelt, kann der Reisebeitrag zum Besuch der Familie bereits im Laufe der ersten drei Monate gewährt werden, und zwar ohne daß dabei die Zahl der nach Absatz 1 zulässigen Reisen gekürzt wird.

(3) Der Beitrag kann nicht versagt werden, wenn die Urlaubszeit in solchen Fällen gleichzeitig zur Durchführung der Übersiedlung ausgenutzt worden ist.

(4) Vom Bediensteten unternommene Dienstreisen in den Wohnort sind in die nach

bezprostředně následující den služebního volna, obvykající dovolenou.

§ 16.

Onemocní-li zaměstnanec v místě dočasného vnějšího výkonu služby, poskytuje se mu dále toliko odškodné, musí-li setrvati v místě dočasného vnějšího výkonu služby. Opustí-li je, mohou mu v případě, že lze očekávati, že v dohledné době opět nastoupí službu, býti hrazeny nutné hotové výdaje vzešlé mu přerušáním bytového nájemního (podnájemního) poměru v místě dočasného vnějšího výkonu služby až do výše odškodného, pokud se na byt nevázal na delší dobu, než bylo nutným nebo účelným. Nelze-li očekávati, že zaměstnanec v dohledné době opět nastoupí službu, je přiměřeně použití ustanovení § 10.

§ 17.

(1) Je-li ženatý zaměstnanec déle než 3 měsíce odloučen od rodiny, počítajíc od prvního dne, co se při dočasném vnějším výkonu služby od rodiny vzdálil, může mu býti v každých dalších 3 měsících přechodného výkonu služby poskytnut příspěvek na cestu k návštěvě rodiny. Tento příspěvek může býti poskytnut místo zaměstnanci i za cestu manželky nebo jiného člena zaměstnancovy rodiny, kterou tito za zaměstnancem konají, nemůže-li zaměstnanec ze služebních důvodů nebo z osobních příčin (na př. pro nemoc) sám rodinu navštívit.

(2) Ve zvlášť odůvodněných případech (na př. při těžkém onemocnění zaměstnance nebo některého ze členů jeho rodiny), po případě jedná-li se o dovolenou o velikonocích, svato-dušních svátcích nebo vánocích, může býti příspěvek na cestu k návštěvě rodiny poskytnut již během prvních tří měsíců, a to aniž by se tím zkracoval počet cest přípustných podle odstavce 1.

(3) Příspěvek nelze odepřít, bylo-li dovolené v takových případech zároveň použito k provedení přestěhování.

(4) Úřední cesty konané zaměstnancem do bydliště je započítati do cest přípustných podle

den Absätzen 1 und 2 zulässigen Reisen einzubeziehen, wenn der Bedienstete nicht nachweist, daß eine solche Einbeziehung unbegründet ist.

(5) Als Reisebeitrag sind das Fahrgeld 3. Klasse und der Zuschlag für Eil- und Schnellzüge nach Maßgabe des § 14, Abs. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940 zu ersetzen. Auslagen für Schlafwagen- oder Schiffskabinebenutzung werden nicht ersetzt. Hält sich die Familie des Bediensteten in einem anderen als dem Wohnort auf, so können die Auslagen für die Fahrt in jenen Ort bis zur Höhe der Fahrtauslagen nach dem Wohnort ersetzt werden. Etwaige Fahrtbegünstigungen (z. B. ermäßigte Sonntagsfahrkarten, Urlaubsfahrkarten, Arbeiter-Rückfahrkarten u. dgl.) sind auszunützen. Sonstige Auslagen (z. B. für Reisepässe, Durchlaßscheine, Fahrt zum und vom Bahnhof, Gepäckbeförderung, Reiseversicherung, Reisegepäckversicherung u. dgl.) werden nicht ersetzt.

(6) Die Bestimmungen der vorstehenden Absätze schließen in begründeten Fällen die Anwendung der Bestimmung des § 64, Abs. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940 nicht aus, wenn der Bedienstete für die zum Besuch der Familie gewährten freien Tage keine Ersätze nach § 15 dieser Verordnung erhalten soll.

§ 18.

Gründet der Bedienstete während seiner zeitweiligen auswärtigen Dienstleistung im Wohnsitz am Orte seiner dauernden Wirkungsstätte oder unweit davon einen eigenen Haushalt, so kann ihm vom Tage an, an welchem er den Haushalt gegründet hat, eine höhere Entschädigung gewährt werden.

§ 19.

Die Ersätze der Dienstauslagen bei zeitweiliger auswärtiger Dienstleistung sind tunlichst spätestens innerhalb 15 Tagen nach Vorlage der Rechnung für Ersatz der Dienstauslagen seitens des Bediensteten auszu zahlen. Dem Bediensteten kann im Bedarfsfalle ein angemessener Vorschuß gewährt werden. Der Vorschuß ist jedoch ehestens abzustatten.

II. TEIL.

Abschnitt A.

Beschaffung von Kraftfahrzeugen für Bedienstete durch die Protektoratsverwaltung.

§ 20.

(1) Auf amtliche Veranlassung der Zentralstellen, beziehungsweise der von ihnen hierzu

odstavce 1 a 2, neprokáže-li zaměstnanec, že započítání takové je neodůvodněným.

(5) Jako příspěvek na cestu je hraditi výdaje za použití 3. vozové třídy a příplatek na spešné vlaky a rychlíky za podmínky § 14, odst. 2 vl. nař. č. 379/1940 Sb. Výdaje s použitím lůžkového vozu nebo kabiny na lodi se nehradí. Zdržuje-li se zaměstnancova rodina na jiném místě než bydlišti, mohou býti výdaje za jízdu na toto místo hrazeny až do výše, ve které by vznikly při jízdě do bydliště. Poskytovaných jízdních výhod (na př. nedělních snížených lístků, lístků na dovolenou, zpátečních dělnických lístků a podobně) nutno využíti. Další výdaje (na př. za cestovní pasy, propustky, za osobní dopravu na nádraží a z nádraží, výdaje za dopravu zavazadel, cestovní pojištění, pojištění cestovních zavazadel a podobné) se nehradí.

(6) Ustanovení předchozích odstavců nebrání použití v odůvodněných případech § 64, odst. 2 vl. nař. č. 379/1940 Sb., nemá-li se zaměstnanec za dny volna poskytnutého k návštěvě rodiny, dostati náhrad podle § 15 tohoto nařízení.

§ 18.

Zařídí-li si zaměstnanec během dočasného vnějšího výkonu služby v bydlišti v místě trvalého působení nebo poblíže něho vlastní domácnost, může mu býti poskytnuto vyšší odškodné počínajíc dnem, kdy si domácnost zařídil.

§ 19.

Náhrady služebních výloh při dočasném vnějším výkonu služby je vypláceti pokud možno nejpozději do 15 dnů po předložení účtu na náhradu služebních výloh zaměstnancem. V případě potřeby může býti zaměstnanci poskytnuta přiměřená záloha. Zálohu je však co nejdříve vyrovnati.

ČÁST II.

Oddíl A.

O motorových vozidlech opatřených zaměstnancům protektorátní správou.

§ 20.

(1) Z úředního podnětu ústředních úřadů, po případě úřadů jimi k tomu zmocněných,

ermächtigten Behörden können für Bedienstete von der Protektoratsverwaltung zur Ausübung des Dienstes Kraftfahrzeuge beschafft werden, und zwar entweder durch Übergabe ins Eigentum oder durch Anvertrauung während der Tilgungsfrist.

(2) Der Bedienstete ist verpflichtet, mit dem für ihn beschafften Kraftfahrzeug möglichst schonend umzugehen und er ist für den der Protektoratsverwaltung durch eigenes Verschulden infolge Verletzung dieser Pflicht entstandenen Schaden verantwortlich.

§ 21.

(1) Voraussetzung für die Beschaffung des Kraftfahrzeuges ist,

a) daß dessen Benutzung im Hinblick auf die persönlichen und sachlichen Interessen des Dienstes und in betriebswirtschaftlicher Hinsicht vorteilhafter ist als die Benutzung der öffentlichen Massenverkehrsmittel oder die Verwendung anderer Fahrzeuge [die Amts(Dienst)kraftfahrzeuge mit eingerechnet];

b) daß regelmäßig täglich oder in kurzen Zeitabständen zahlreiche Amts(Dienst)reisen, insbesondere solche zur Vornahme von Amts(Dienst)handlungen an verschiedenen Orten ausgeführt werden, sofern durch die Kraftfahrzeugbenutzung Übernachtungen außerhalb des eigenen Wohnortes des Bediensteten vermieden oder beschränkt werden.

(2) Unter den im vorstehenden Absatz angeführten Bedingungen ist für den Bediensteten das Kraftfahrzeug insbesondere dann zu beschaffen, wenn erwartet werden kann, daß zur Dienstleistung im Betriebsjahre

- a) mit dem Kraftwagen 8000 km,
- b) mit dem Kraftrad 5000 km zurückgelegt werden.

§ 22.

(1) Als für Bedienstete beschaffte Kraftfahrzeuge sind Erzeugnisse in serienmäßiger Ausstattung bis zum Preise von 50.000 K, und zwar in der Regel direkt aus der Fabrik zu kaufen. Ausländische Erzeugnisse dürfen nicht gekauft werden.

(2) Über den Ankauf eines Kraftfahrzeuges entscheidet die Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium.

(3) Bei Kraftfahrzeugen, deren serienmäßige Ausstattung allgemein oder im Einzelfall nicht ausreichend erscheint, können die

mohou být zaměstnancům opatřována protektorátní správou k výkonu služby motorová vozidla, a to buď odevzdáním do vlastnictví nebo svěřením po umořovací lhůtu.

(2) Zaměstnanec je povinen zacházeti s motorovým vozidlem, které mu bylo opatřeno, co nejšetrněji a odpovídá za škodu, kterou svou vinou protektorátní správě porušením této povinnosti způsobí.

§ 21.

(1) Předpokladem pro opatření motorového vozidla je,

a) že jeho použití s ohledem na personální a věcné zájmy služby a hospodářsko-provozní hlediska je výhodnější než použití veřejných hromadných dopravních prostředků nebo použití jiných vozidel (v to čítajíc úřední [služební] motorová vozidla);

b) že jsou prováděny pravidelně denně nebo v krátkých časových odstupech četné úřední (služební) cesty, zejména takové, při nichž úřední (služební) jednání jsou konána na různých místech, pokud použitím motorového vozidla se vyloučí nebo omezí přenocování mimo vlastní bydliště zaměstnancovo.

(2) Za podmínek uvedených v předcházejícím odstavci je zaměstnanci motorové vozidlo opatřiti zejména, lze-li očekávat, že při výkonu služby bude v provozním roce ujet

- a) automobilem 8000 km,
- b) motocyklem 5000 km.

§ 22.

(1) Jako motorová vozidla opatřovaná zaměstnancům je kupovati výrobky seriového vybavení až do ceny K 50.000, a to zpravidla přímo z továrny. Cizozemské výrobky nesmějí být kupovány.

(2) O koupi motorového vozidla rozhoduje ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(3) U motorových vozidel, jichž seriové vybavení povšechné nebo v jednotlivostech nejeví se býti dostatečným, mohou býti další

weiter erforderlichen Bestandteile aus den Mitteln der Protektoratsverwaltung beschafft werden.

(4) Über die Marke, die Bauart und die Ausstattung des Kraftfahrzeuges entscheidet die Zentralstelle. Hierbei können allfällige vom Bediensteten geäußerte Wünsche berücksichtigt werden.

§ 23.

(1) Der Wert des Kraftfahrzeuges wird als ein Darlehen verrechnet, das dem Bediensteten, für den das Kraftfahrzeug beschafft wurde, zinsfrei gewährt wird, und gemäß den weiter unten erlassenen Bestimmungen getilgt.

(2) Tilgungswert des Kraftfahrzeuges ist

a) der Grundwert, der gebildet wird von der Summe:

1. des Ankaufspreises des Kraftfahrzeuges serienmäßiger Ausstattung,

2. der Kosten für die Beschaffung weiterer Ausstattungsstücke für das Kraftfahrzeug über das Maß dessen serienmäßiger Ausstattung hinaus (§ 22, Abs. 3),

3. der Kosten für die einschlägigen amtlichen Bewilligungen (Bescheinigungen), insbesondere auch für die Zuteilung und Abstempelung des polizeilichen Kennzeichens, gegebenenfalls

b) der um die Kosten für die Beschaffung jener Bestandteile erhöhte Grundwert, deren Anschaffung sich erst im Laufe der Benutzung des Kraftfahrzeuges während der Tilgungsfrist als notwendig gezeigt hat, und für außerordentliche Überholungen während dieser Zeit, soweit solche Kosten gemäß der Entscheidung der Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium von der Protektoratsverwaltung bestritten wurden.

(3) Falls sich die Bediensteten ein gebrauchtes Kraftfahrzeug beschaffen, wird dessen Tilgungswert vom Ministerium für öffentliche Arbeiten im Einvernehmen mit dem Finanzministerium, gegebenenfalls mit anderen von diesen hierzu ermächtigten Behörden festgestellt.

§ 24.

(1) Der Wert des Kraftfahrzeuges wird durch Abschreibungen getilgt, und zwar bei neuen Kraftfahrzeugen serienmäßiger Ausstattung im Ankaufspreis (Listenpreis)

potřebné součástky opatřeny z prostředků protektorátní správy.

(4) O značce, konstrukci a vybavení motorového vozidla rozhoduje ústřední úřad. Při tom lze přihlédnouti k případným přáním projevovým zaměstnancem.

§ 23.

(1) Hodnota motorového vozidla se účtuje jako úvěr poskytnutý bezúročně zaměstnanci, kterému bylo motorové vozidlo opatřeno a umořuje se podle ustanovení níže daných.

(2) Umořitelnou hodnotou motorového vozidla je

a) základní hodnota, kterou tvoří souhrn:

1. nákupní ceny motorového vozidla seriového vybavení,

2. výdajů za opatření dalších součástek pro motorové vozidlo nad míru jeho seriového vybavení (§ 22, odst. 3),

3. výdajů za příslušná úřední povolení (osvědčení), zejména i za přidělení a orazítkování policejní značky, po případě

b) základní hodnota zvýšená o výdaje za opatření součástek, jichž opatření se ukázalo nutným až během používání motorového vozidla v době umořovací lhůty, a na mimořádné opravy v této době, pokud takové výdaje podle rozhodnutí ústředního úřadu v dohodě s ministerstvem financí nesla protektorátní správa.

(3) Opatřili-li se zaměstnanci motorové vozidlo ojeté, stanoví jeho umořitelnou hodnotu ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí, po případě úřady jimi k tomu zmocněné.

§ 24.

(1) Hodnota motorového vozidla se umořuje odpisy, a to u nových motorových vozidel seriového vybavení o nákupní ceně (ceně podle ceníku):

bis zu 30.000 K až do 30.000 K				über 30.000 K přes 30.000 K			
bei einer dienstlich zurückgelegten Fahrstrecke byla-li při výkonu služby účelně projeta vzdálenost							
im Betriebsjahre v provozním roce	von 8000 (von 5000 bei Krafträdern) bis 12.000 km od 8.000 (od 5.000 u motocyklů) do 12.000 km	über 12.000 bis 18.000 km přes 12.000 do 18.000 km	über 18.000 km přes 18.000 km	im Betriebsjahre v provozním roce	von 8000 bis 12.000 km od 8.000 do 12.000 km	über 12.000 bis 18.000 km přes 12.000 do 18.000 km	über 18.000 km přes 18.000 km
mit dem in % des Tilgungswertes des Kraftfahrzeuges entsprechenden Betrage v částce odpovídající % umořitelné hodnoty motorového vozidla							
1.	25	30	30	1.	20	25	30
2.	20	20	25	2.	20	20	20
3.	15	15	20	3.	15	15	15
4.	15	15	15	4.	15	15	15
5.	10	10	10	5.	10	10	10
6.	10	10		6.	10	10	10
7.	5			7.	5	5	
8.				8.	5		
Staffel stupeň	a)	b)	c)	Staffel stupeň	d)	e)	f)

(2) In den Fällen des § 23, Abs. 3, bestimmen die dort angeführten Behörden die Tilgung des Wertes in Ansehung des Tilgungsplanes gemäß dem vorstehenden Absatz.

(3) Das Betriebsjahr deckt sich mit dem Rechnungsjahr.

(4) Die Staffel bestimmt sich mit der Anzahl der bei der Dienstleistung mit dem Kraftfahrzeug im abgelaufenen Betriebsjahr zweckmäßig zurückgelegten Kilometer. Die Abschreibung des Tilgungswertes hat stets am Ende des Betriebsjahres zu erfolgen. Die Staffeln werden nach der Anzahl der zweckmäßig bei der Dienstleistung zurückgelegten Kilometer geändert, also allenfalls auch alljährlich. Für die Berechnung des Abschreibungsbetrages ist der Tilgungswert des Kraftfahrzeuges auf die nächsthöhere durch 100 teilbare Zahl aufzurunden.

(5) Bei der Abschreibung des Tilgungswertes im ersten Betriebsjahre ist folgendermaßen vorzugehen:

a) Falls das Kraftfahrzeug 10 volle Monate oder länger benützt worden ist, so ist als Grundlage für die Berechnung des Abschreibungsbetrages die Anzahl der zweckmäßig bei der Ausübung des Dienstes zurückgelegten Kilometer zu nehmen.

(2) V případech § 23, odst. 3 určí úřady tam uvedené úmor kupní hodnoty s přihlédnutím k umořovacímu plánu podle předcházejícího odstavce.

(3) Provozní rok se shoduje s účetním rokem.

(4) Stupeň je určen počtem kilometrů účelně projetych při výkonu služby motorovým vozidlem v uplynulém provozním roce. Odpis umořitelné hodnoty je provést vždy koncem každého provozního roku. Stupně se mění podle počtu kilometrů účelně projetych při výkonu služby, tedy případně i každoročně. Pro výpočet odpisové částky je třeba umořitelnou hodnotu motorového vozidla zaokrouhliti na nejbližší vyšší číslo dělitelné 100.

(5) Při odpisu umořitelné hodnoty v prvním provozním roce je postupovati takto:

a) Bylo-li vozidla používáno při výkonu služby po 10 plných měsících nebo déle, je vzíti za základ pro výpočet odpisové částky počet kilometrů účelně projetych při výkonu služby.

b) Ist das Fahrzeug weniger als 10 Monate dienstlich benützt worden, ist zunächst aus der Zahl der zweckmäßig bei der Dienstleistung zurückgelegten Kilometer und der Dauer der Benutzung des Fahrzeuges im ersten Betriebsjahre zu berechnen, zu welcher Staffel das Fahrzeug gehört hätte, wenn es das ganze Jahr hindurch im Betrieb gewesen wäre. Der so festgestellte Abschreibungsbetrag wird im Verhältnis der tatsächlichen, auf volle Monate aufgerundeten Anzahl der Betriebsmonate zur Zahl 12 gekürzt.

(6) Verbleibt infolge Kürzung des Abschreibungssatzes nach Absatz 5, lit. b), oder infolge des Überganges des Kraftfahrzeuges aus einer Staffel in eine andere nach Ablauf der sich hieraus ergebenden Betriebsjahre ein ungetilgter Rest, so ist dieser im nachfolgenden Jahre abzuschreiben. Das gleiche gilt, wenn infolge nachträglicher Erhöhung des Tilgungswertes (§ 23, Abs. 2, Z. 2) am Schlusse des normalen Abschreibungszeitraums ein ungetilgter Rest verbleibt.

(7) Werden mit einem Kraftfahrzeug aus besonderen Gründen (z. B. wegen besonderer Witterungsverhältnisse, länger dauernder Instandsetzung des Kraftfahrzeuges, Krankheit des Bediensteten usw.) in einem Betriebsjahre weniger als die im § 21, Abs. 3, vorgesehenen Mindeststrecken zurückgelegt, so ist nach Absatz 5, lit. b), zu verfahren. Die Zentralstelle kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium eine Abweichung bewilligen.

(8) Der um die abgeschriebenen Beträge verminderte Tilgungswert des Kraftfahrzeuges ist der Buchwert desselben.

(9) Das dem Bediensteten anvertraute Kraftfahrzeug geht nach vollständiger Tilgung seines Wertes in das Eigentum des ersten über.

§ 25.

(1) Für den Betrieb, die Instandhaltung und Pflege des Kraftfahrzeuges wird dem Bediensteten eine Vergütung gewährt, die auf Grund der zweckmäßig zurückgelegten Kilometer bei der Dienstverrichtung errechnet wird (Kilometervergütung).

(2) Aus der Kilometervergütung sind zu bestreiten:

a) die Kosten für verbrauchte Betriebsstoffe (Kraftstoffe und Schmiermittel),

b) die Kosten für Instandsetzungen (einschließlich Bereifung),

c) die Kosten für Pflege des Kraftfahrzeuges (Waschung u. ä.),

b) Bylo-li vozidla používáno při výkonu služby méně než 10 měsíců, je nejdříve vypočítá na základě počtu kilometrů účelně projetých při výkonu služby a doby, po jakou bylo vozidla v prvním provozním roce používáno, do kterého stupně by motorové vozidlo patřilo, kdyby bylo po celý provozní rok v provozu. Odpisová částka takto zjištěná bude zkrácena v poměru, vyplývajícím z poměru počtu skutečných provozních měsíců, zaokrouhlených na plné měsíce, k počtu 12.

(6) Zůstane-li vzhledem na zkrácení odpisových částek podle odstavce 5, písm. b) nebo v důsledku přechodu motorového vozidla z jednoho stupně do druhého po uplynutí tomu odpovídajících provozních let, neumořněný zbytek, odepíše se v následujícím roce. Totéž platí, zůstává-li v důsledku dodatečného zvýšení umořitelné hodnoty (§ 23, odst. 2, č. 2) koncem pravidelného odpisového období neumořněný zbytek.

(7) Jestliže pro mimořádné důvody (na př. mimořádné povětrnostní poměry, déle trvající opravy motorového vozidla, nemoc zaměstnance atd.) bude projeto v provozním roce motorovým vozidlem menší počet kilometrů, než je v § 21, odst. 3 jako minimum předpokládáno, je se řídit podle odstavce 5, písm. b). Ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí může povolit odchylku.

(8) Umořitelná hodnota motorového vozidla, zmenšená o odepsané částky, je bilanční hodnotou motorového vozidla.

(9) Motorové vozidlo, jež bylo zaměstnanci svěřeno, přechází po úplném umoření hodnoty do jeho vlastnictví.

§ 25.

(1) Zaměstnanci bude přiznána za provoz, udržování a péči o vozidlo náhrada, jež se vypočítá na základě počtu kilometrů účelně projetých při výkonu služby (provozní).

(2) Z provozního je třeba platiti:

a) výdaje za spotřebované provozní hmoty (pohonné hmoty a mazadla),

b) výdaje za opravy (v to počítajíc opravy a výměny pneumatik),

c) výdaje za ošetřování vozidla (mytí a pod.),

d) die Kosten für die Beschaffung von Ersatzteilen.

(3) Die Kilometervergütung setzt das Finanzministerium im Einvernehmen mit der Obersten Preisbehörde für jede Fahrzeuggattung fest; die Vergütung ist am Vierteljahresschlusse für den zurückliegenden Zeitraum zahlbar. Auf Kilometervergütung kann ein angemessener Vorschuß bewilligt werden.

(4) Über die Einnahmen und Ausgaben aus der Kilometervergütung hat der Bedienstete nach näheren, von der Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium zu erlassenden Weisungen Aufzeichnungen zu führen.

(5) Unverbrauchte Beträge aus der Kilometervergütung hat der Beamte zur Bildung einer Rücklage als Sparguthaben zinsbar anzulegen. Näheres wird vom Finanzministerium bestimmt.

(6) Die Sparrücklage, die nach gänzlicher Tilgung des Kraftfahrzeugwertes übrig bleibt, fällt der Protektoratsverwaltung zu. Den Bediensteten, die durch ihre Wirtschaftlichkeit zur Bildung der Sparrücklage beigetragen haben, kann daraus nach den vom Ministerium für öffentliche Arbeiten im Einvernehmen mit dem Finanzministerium zu erlassenden Richtlinien ein angemessener Teil gewährt werden.

(7) Wird der Nachweis erbracht, daß durch ein Verschulden des Bediensteten die Sparrücklage nicht die den Verhältnissen angemessene Höhe erreicht, so kann der Bedienstete angehalten werden, die Rücklage zu ergänzen.

§ 26.

Die Kosten für die Unterbringung des Kraftfahrzeuges werden dem Bediensteten nach den vom Finanzministerium im Einvernehmen mit der Obersten Preisbehörde zu erlassenden Richtlinien vergütet.

§ 27.

Allfällige Kraftfahrzeugsteuer wird dem Bediensteten erstattet.

§ 28.

(1) Die Bediensteten, für die Kraftfahrzeuge gemäß dieser Verordnung beschafft wurden, werden auf Rechnung der Protektoratsverwaltung gegen Sachschaden und Verlust des Kraftfahrzeuges, gegen Schäden oder Unfälle, von denen die Bediensteten oder andere übernommene Personen bei der dienstlichen Benutzung des Kraftfahrzeuges getrof-

d) výdaje za opatření náhradních součástek.

(3) Provozní stanoví pro každý druh vozidel ministerstvo financí v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým. Je splatno koncem čtvrtletí za předcházející období. Na provozné je možno povolití přiměřenou zálohu.

(4) O příjmech a výdajích z provozného je zaměstnanec povinen vésti záznam podle bližších pokynů, které vydá ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(5) Nespotřebované částky provozného je zaměstnanec povinen ukládati na úrok k utvoření úsporové rezervy. Bližší určí ministerstvo financí.

(6) Úsporová reserva, která zbude po úplném umoření hodnoty motorového vozidla, připadá protektorátní správě. Zaměstnancům, kteří svou hospodárností k vytvoření úsporové rezervy přispěli, může z ní býti podle směrnice, jež vydá ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem financí, přiznána přiměřená část.

(7) Prokáže-li se, že zaviněním zaměstnance nedosahuje úsporová reserva výše poměrům přiměřené, může býti zaměstnanec přidržěn, aby ji doplnil.

§ 26.

Výdaje za garážování motorového vozidla budou zaměstnanci hrazeny podle směrnice, jež vydá ministerstvo financí v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým.

§ 27.

Případná daň z motorového vozidla bude zaměstnanci hrazena.

§ 28.

(1) Zaměstnanci, kterým byla opatřena motorová vozidla podle tohoto nařízení, budou na účet protektorátní správy pojištění proti poškození a ztrátě motorového vozidla, proti úrazům nebo nehodám, které by je nebo jiné převzaté osoby při použití motorového vozidla pro výkon služby stihly, a proti následkům odpovědnosti z provozu motorového vozidla.

fen würden, sowie gegen die Folgen der Haftpflicht aus dem Betriebe des Kraftfahrzeuges versichert.

(2) Die Versicherungsverträge werden möglichst als Sammelverträge abgeschlossen.

§ 29.

(1) Solange der Kraftfahrzeugwert noch nicht vollständig getilgt ist, darf das Kraftfahrzeug ohne Genehmigung der Zentralstelle nicht veräußert oder sonst einem Dritten überlassen werden.

(2) Das Kraftfahrzeug steht dem Bediensteten auch zu außerdienstlichen Fahrten allerdings nur für eigene Rechnung zur Verfügung, und zwar derart, daß, solange der Wert des Kraftfahrzeuges nicht vollständig getilgt ist, die Zahl der bei außerdienstlichen Fahrten zurückgelegten Kilometer 15 v. H. der zweckmäßig dienstlich zurückgelegten Kilometerzahl nicht übersteigt.

§ 30.

(1) Hören die Voraussetzungen auf, die für die Beschaffung eines Kraftfahrzeuges für einen Bediensteten maßgebend sind, so ist:

a) der Bedienstete, dem das Kraftfahrzeug übergeben wurde, gegebenenfalls sein Rechtsnachfolger, zur Zahlung des Buchwertes des Kraftfahrzeuges an die Protektoratsverwaltung (§ 24, Abs. 8) oder zur Erstattung des Kraftfahrzeuges an die Protektoratsverwaltung verpflichtet,

b) der Bedienstete, dem das Kraftfahrzeug anvertraut wurde, gegebenenfalls sein Rechtsnachfolger, zur sofortigen Erstattung des Kraftfahrzeuges an die Protektoratsverwaltung verpflichtet.

(2) Diese Pflichten können dem Bediensteten auch dann auferlegt werden, wenn er mit dem Kraftfahrzeug schonungslos umgeht (§ 20, Abs. 2).

(3) Beträgt der wirkliche Wert des erstatteten Kraftfahrzeuges durch ein Verschulden des Bediensteten — insbesondere durch unvorsichtigen oder schonungslosen Umgang mit dem Kraftfahrzeug bei Fahrten oder bei der Pflege sowie infolge einer äußerst häufigen außerdienstlichen Benutzung des Kraftfahrzeuges — weniger als der Buchwert, so kann der Bedienstete oder sein Rechtsnachfolger dazu angehalten werden, den Unterschied zwischen dem wirklichen Preis und dem Buchwert des Kraftfahrzeuges vollständig oder zum Teil der Protektoratsverwaltung zu ersetzen.

(2) Pojistné smlouvy budou sjednány pokud možno hromadně.

§ 29.

(1) Pokud hodnota motorového vozidla nebude zcela umořena, nesmí být motorové vozidlo bez souhlasu ústředního úřadu zeizeno nebo jinak třetí osobě přenecháno.

(2) Zaměstnanec může motorového vozidla použít také pro mimoúřední jízdy, ovšem jen na vlastní účet, a to tak, aby, pokud není hodnota motorového vozidla zcela umořena, počet kilometrů projetých při mimoúředních jízdách nepřesahoval 15% účelně služebně projetých kilometrů.

§ 30.

(1) Pominou-li předpoklady, které byly rozhodné pro to, aby zaměstnanci bylo vozidlo opatřeno, jest:

a) zaměstnanec, kterému bylo vozidlo odevzdáno, po případě jeho právní nástupce, povinen zaplatit protektorátní správě bilanční hodnotu vozidla (§ 24, odst. 8) nebo vozidlo protektorátní správě vrátit,

b) zaměstnanec, kterému bylo vozidlo svěřeno, po případě jeho právní nástupce, povinen neprodleně vozidlo vrátit protektorátní správě.

(2) Tyto povinnosti mohou být uloženy zaměstnanci také tehdy, když s motorovým vozidlem nešetřně zachází (§ 20, odst. 2).

(3) Je-li skutečná cena vráceného motorového vozidla zaviněním zaměstnance — zejména neopatrným nebo nešetřným zacházením s motorovým vozidlem při jízdě nebo při opatrování, nebo důsledkem příliš velkého mimoúředního používání motorového vozidla — nižší než bilanční hodnota, může být zaměstnanec nebo jeho právní nástupce přidržán k tomu, aby zcela nebo zčásti nahradil protektorátní správě rozdíl mezi skutečnou cenou a bilanční hodnotou motorového vozidla.

(4) Gleichzeitig ist der Bedienstete oder sein Rechtsnachfolger zur Ausföhlung der Sparrücklage an die Protektoratsverwaltung verpflichtet. Die Bestimmung des § 25, Abs. 6 und 7, gilt hier entsprechend.

§ 31.

Für die Inhaber von offenen Kraftwagen und Kraftträdern können zur Beschaffung von Schutzkleidung Mittel bis zum Gesamtbetrage von 1800 K gewährt werden. Diese Mittel werden als ein dem Bediensteten zinsfrei gewährtes Darlehen gerechnet und durch 4 Jahresbeträge in der Höhe von 35, 30, 25 und 10 v. H. getilgt. Näheres wird vom Finanzministerium bestimmt.

§ 32.

In besonderen Fällen kann das Finanzministerium im Einvernehmen mit dem Ministerium für öffentliche Arbeiten und der Obersten Preisbehörde andere als die in den §§ 24, 25 und 31 festgesetzten Sätze festsetzen.

§ 33.

(1) Die Bediensteten, denen ein Kraftfahrzeug zugewiesen werden soll, sind, soweit sie noch nicht im Besitz des Führerscheines sind, auf Kosten der Protektoratsverwaltung im Fahren auszubilden. Die Protektoratsverwaltung übernimmt auch die Kosten für die Erlangung des Führerscheines und für die hierzu und zur Ausbildung erforderlichen Reisen bis zur Höhe der Ersätze von dienstlichen Reisekosten.

(2) Die Führung des Kraftfahrzeuges, dessen Wert nicht vollständig getilgt ist, obliegt lediglich dem Bediensteten, für den es beschafft wurde, oder einem anderen Protektoratsbediensteten, der einen Führerschein besitzt und gleichzeitig mit dem Bediensteten, für den das Kraftfahrzeug beschafft wurde, die Reise macht. Dasselbe gilt auch bei außerdienstlichen Fahrten. Ausnahmen können von der Zentralbehörde bewilligt werden.

§ 34.

Über die Mitbenutzung des Kraftfahrzeuges durch Dritte erläßt die Zentralbehörde, soweit erforderlich, besondere Bestimmungen.

§ 35.

Den Inhabern der durch die Protektoratsverwaltung beschafften Kraftfahrzeuge stehen neben der Kilometervergütung Diäten und Übernachtungsgelder zu, und zwar sowohl wie bei häufigen Fahrten als auch wie bei Bezirksreisen, gegebenenfalls in Pauschalbeträgen.

(4) Zároveň je zaměstnanec nebo jeho právní nástupce povinen vydati protektorátní správě úsporovou rezervu. Ustanovení § 25, odst. 6 a 7 platí tu přiměřeně.

§ 31.

Majitelům otevřených motorových vozidel a motocyklů mohou býti na opatření ochranného obleku poskytnuty prostředky až do celkové částky K 1800. Tyto prostředky se účtují jako úvěr poskytnutý bezúročně zaměstnanci a umořují ve 4 ročních částkách ve výši 35, 30, 25 a 10%. Bližší určí ministerstvo financí.

§ 32.

Ve zvláštních případech může ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem veřejných prací a nejvyšším úřadem cenovým stanoviti jiné sazby, než jak stanoví §§ 24, 25 a 31.

§ 33.

(1) Zaměstnanci, jimž má býti přiděleno motorové vozidlo, a kteří nejsou majiteli vůdčího listu, budou vycvičeni v jízdě s motorovým vozidlem na útraty protektorátní správy. Protektorátní správa hradí také výlohy spojené s opatřením vůdčího listu a za cestu k tomu potřebnou, jakož i za cesty k výcviku až do výše náhrad cestovních výloh při úředních cestách.

(2) Motorové vozidlo, jehož kupní hodnota nebyla zcela umořena, smí řídití toliko zaměstnanec, jemuž bylo opatřeno, anebo jiný protektorátní zaměstnanec, který má vůdčí list a současně se zaměstnancem, jemuž vozidlo bylo opatřeno, koná cestu. To platí i při mimořádných jízdách. Výjimky může povolití ústřední úřad.

§ 34.

O společném užívání motorového vozidla třetí osobou, vydá ústřední úřad, pokud to bude nutné, zvláštní předpisy.

§ 35.

Majitelům protektorátní správou opatřených vozidel přísluší vedle provozního toliko diéta a noležné, a to buď jako při častých cestách nebo jako při okrskových cestách, po případě v paušalované částce.

Abschnitt B.

Vergütung bei Benutzung des eigenen Kraftfahrzeuges des Bediensteten bei der Dienstverrichtung.

§ 36.

(1) Den Bediensteten, die bei der Dienstverrichtung zweckmäßig und wirtschaftlich unter Zustimmung des Personalamts eigene Kraftfahrzeuge benutzen, wird in der Form einer Vergütung der Ersatz von Auslagen bei Instandhaltung und Betrieb des Kraftfahrzeuges (einschließlich auch des Verbrauches von Antriebs- und Schmierstoffen, der Bereifung sowie der allgemeinen Regiekosten, wie Tilgung und Verzinsung von Kaufwert, Versicherung usw. des Fahrzeuges) gewährt.

(2) Die Vergütung gemäß Absatz 1 wird von der Obersten Preisbehörde im Einvernehmen mit dem Finanzministerium festgesetzt. Die in den einzelnen Diätengruppen eingereihten Bediensteten werden nicht unterschiedlich behandelt.

(3) Nimmt ein Bediensteter, dem ein derartiges Kraftfahrzeug eigentumsmäßig gehört, auch andere Bedienstete bei der Ausübung ihres Dienstes gleichzeitig mit, so erhöhen sich die angeführten Sätze je Person und Kilometer um 0,30 K.

III. TEIL.

Abschnitt A.

§ 37.

(1) Unter Bediensteten mit einem Amts(Dienst)bezirk werden in der Verordnung jene Bediensteten verstanden, deren amtlicher (dienstlicher) Wirkungskreis (Befugnisse oder Pflichten) sich auf einen bestimmten abgegrenzten Bezirk erstreckt, soweit sie in diesem Bezirk im Zusammenhange mit der Ausübung des Dienstes häufige Dienstreisen machen. Wer als Bediensteter mit einem Amts(Dienst)bezirk anzusehen ist, wird von der Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmt.

(2) Bedienstete mit einem Amts(Dienst)bezirk erhalten bei Bezirksreisen die Bezirksdiäten, beziehungsweise das Bezirksübernachtungsgeld. Die Bezirksdiäten betragen für den Kalendertag 80% der vollen Diäten (§ 28 und 29, Abs. 1, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940). Das Bezirksübernachtungsgeld beträgt 80% des Übernachtungsgeldes (§ 30 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940).

Oddíl B.

O odškodném při použití vlastního zaměstnaneckova motorového vozidla při výkonu služby.

§ 36.

(1) Zaměstnancům, kteří při výkonu služby účelně a hospodárně se souhlasem osobního úřadu používají vlastních motorových vozidel, dostane se formou odškodného úhrady výdajů spojených s udržováním a provozem vozidla (v to čítajíc i spotřebu pohonných hmot a mazadel, opravy a výměnu pneumatik, jakož i všeobecnou reži, jako je umořování a zúrokování kupní hodnoty vozidla, pojištění atd.).

(2) Odškodné podle odstavce 1 stanoví nejvyšší úřad cenový v dohodě s ministerstvem financí. Rozdíl mezi zaměstnanci zařazenými do jednotlivých dietních skupin se nečiní.

(3) Vezme-li zaměstnanec, který vlastní takové motorové vozidlo, zároveň s sebou i jiné zaměstnance u výkonu jejich služby, zvyšují se uvedené sazby o 0,30 K za každou osobu a kilometr.

ČÁST III.

Oddíl A.

§ 37.

(1) Zaměstnanci s úředním (služebním) okrskem rozumí nařízení zaměstnance, jejichž úřední (služební) působnost (oprávnění nebo povinnosti) se vztahují na určitý vymezený okrsek, pokud v tomto okrsku v souvislosti s výkonem služby konají časté úřední cesty. Koho je považovati za zaměstnance s úředním (služebním) okrskem, stanoví ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Zaměstnancům s úředním (služebním) okrskem dostane se při okrskových cestách okrsková dieta, po případě okrskové noležné. Okrsková dieta za kalendářní den činí 80% plné diety (§ 28 a § 29, odst. 1 vl. nař. č. 379/1940 Sb.). Okrskové noležné činí 80% noležného (§ 30 vl. nař. č. 379/1940 Sb.).

(3) Dauert die Bezirksreise keinen ganzen Kalendertag, betragen die Bezirksdiäten bei einer maßgebenden Zeit von wenigstens 12 Stunden 70% der vollen Diäten, bei einer maßgebenden kürzeren Zeit gebühren Beträge in gleicher Höhe wie bei normalen Dienstreisen. Werden an einem Tage mehrere Reisen innerhalb des Bezirkes gemacht, wird für jede gesondert Rechnung gelegt.

(4) Die Sätze gemäß Absatz 3 werden auch für die Kalendertage des Antrittes und der Beendigung einer mehrtägigen Bezirksreise gerechnet.

(5) Erstreckt sich eine Bezirksreise in der Dauer bis zu 24 Stunden auf 2 Kalendertage und ergibt sich nicht die Notwendigkeit einer Übernachtung während derselben, sind die Bezirksdiäten so zu rechnen, als ob die Reise an einem Tage vorgenommen worden wäre, insofern sich aus der gesonderten Berechnung für die einzelnen Kalendertage nicht ein höherer Ersatz ergibt.

(6) Die Bezirksdiäten, beziehungsweise das Bezirksübernachtungsgeld ermäßigen sich auf 25%, falls der Bedienstete von Amts wegen (dienstlich) unentgeltlich Verköstigung, beziehungsweise Unterkunft erhält oder falls dem Bediensteten die Auslagen für Schlafwagen- oder Schiffskabinenbenützung vergütet werden.

(7) Die Bezirksdiäten, beziehungsweise das Bezirksübernachtungsgeld ist bei Bezirksreisen ohne Rücksicht auf die Zahl der Reisen zu gewähren.

§ 38.

(1) Werden in einem Monat Dienstreisen gleicher Art regelmäßig wenigstens viermal in denselben Ort unternommen, so erhalten die Bediensteten gleichfalls nur die Bezirksdiäten, beziehungsweise das Bezirksübernachtungsgeld.

(2) Die Bestimmung des § 32, Abs. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940 wird aufgehoben.

§ 39.

(1) Für Reise- und besondere Dienstaussagen wird bei den Bezirksreisen und bei den gemäß § 38 unternommenen Reisen Ersatz ohne Diäten, beziehungsweise Übernachtungsgeld gewährt. Der Pauschalersatz gemäß § 38 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940 entfällt.

(2) Dem Bediensteten werden die für die Beförderung seiner Person und seines persönlichen, beziehungsweise Dienstgepäcks zur

(3) Netrvá-li okrsková cesta celý kalendářní den, činí okrsková dieta při rozhodné době alespoň 12 hodin 70% plné diety, při rozhodné době kratší, částky stejné výše jako při normálních úředních cestách. Koná-li se v jednom dnu více okrskových cest, účtuje se každá zvlášť.

(4) Sazby podle odstavce 3 počítají se také za kalendářní dny nástupu a skončení vícedenní okrskové cesty.

(5) Zasahuje-li okrsková cesta o trvání až do 24 hodin do 2 kalendářních dnů a není-li nutné na cestě přenocovat, je okrskovou dietu počítati tak, jako kdyby cesta byla vykonána v jednom kalendářním dnu, pokud z odděleného počítání nevychází pro jednotlivé kalendářní dny vyšší náhrada.

(6) Okrsková dieta, po případě okrskové noležné snižují se na 25%, jestliže se zaměstnanci úředně (služebně) dostane bezplatné stravy, po případě ubytování anebo hradili se zaměstnanci výdaje za použití lůžkového vozu nebo kabiny na lodi.

(7) Okrskovou dietu, po případě okrskové noležné je při okrskových cestách poskytovati bez ohledu na počet cest.

§ 38.

(1) Jestliže úřední cesty stejného druhu jsou v měsíci pravidelně konány alespoň čtyřikrát do téhož místa, dostane se zaměstnancům rovněž toliko okrskové diety, po případě okrskového noležného.

(2) Ustanovení § 32, odst. 2 vl. nař. č. 379/1940 Sb. se zrušuje.

§ 39.

(1) Cestovní a zvláštní služební výlohy hradí se při okrskových cestách podle § 38 mimo dietu, po případě noležné. Pausální náhrada podle § 38 vl. nař. č. 379/1940 Sb. odpadá.

(2) Zaměstnanci se hradí za dopravu jeho a jeho osobních, případně služebních zavazadel ke stanici (zastávce, přístavišti a pod.) veřej-

Station (Haltestelle, Aulegeplatz u. dgl.) eines öffentlichen Massentransportmittels und von dieser notwendigen Auslagen in angemessener Höhe ersetzt.

(3) Benützt der Bedienstete zur Beförderung seiner Person und seines persönlichen, beziehungsweise Dienstgepäcks kein öffentliches Massentransportmittel, so wird ihm der Mehraufwand für anderweitige Transportmittel nur ersetzt, soweit solche aus besonderen Gründen benützt werden mußten; diese Gründe sind in der Rechnung über den Dienstauslagenersatz anzuführen.

§ 40.

An Stelle der normalen Dienstauslagen-Ersätze kann die Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium für Bedienstete, die mit Rücksicht auf die Eigenart des Dienstes gezwungen sind, häufige Dienstreisen zu machen, gekürzte Ersätze festsetzen.

§ 41.

Dienstreisen, die keine Bezirksreisen, Reisen im Sinne des § 38, beziehungsweise häufige Reisen (§ 40) sind, sind normale Dienstreisen.

§ 42.

Der Bedienstete, der auf der Dienstreise die Nacht (§ 30, Abs. 1, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940) mit einer Amts(Dienst)ausübung oder Fahrt verbracht hat, erhält anstatt des Zuschusses gemäß § 30, Abs. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940 eine Vergütung in der Höhe des Übernachtungsgeldes, sofern er nach der Amts(Dienst)ausübung oder Fahrt aus dienstlichen Gründen zur Nachtruhe in seinen ständigen Wohnort nicht zurückkehren kann. Diese Vergütung entfällt, wenn dem Bediensteten die Gebühr für die Benützung eines Schlafwagen- oder Schiffskabinenplatzes ersetzt wird.

§ 43.

Die Ersätze von Dienstauslagen

a) bei der Konzentrierung Angehöriger bewaffneter Korps,

b) für Bau-Aufsichten

werden von der zuständigen Zentralstelle im Einvernehmen mit dem Finanzministerium festgesetzt.

Ab schn itt B.

§ 44.

Die bisherige Fassung des § 5, lit. a), der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 wird durch folgende neue Fassung ersetzt:

ného hromadného dopravního prostředku a od ní (od něho) nutné výdaje v přiměřené výši.

(3) Nepoužije-li zaměstnanec k dopravě své osoby a svých po případě služebních zavazadel veřejných hromadných dopravních prostředků, hradí se mu vyšší výdaje za jiné dopravní prostředky jen, pokud jich muselo býti ze zvláštních důvodů použito; tyto důvody je uvést v účtu na náhradu služebních výloh.

§ 40.

Místo normálních náhrad služebních výloh může ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí stanoviti snížené náhrady pro zaměstnance, kteří vzhledem k povaze služby jsou nuceni konati časté úřední cesty.

§ 41.

Úřední cesty, které nejsou okrskovými cestami, cestami podle § 38, po případě častými cestami (§ 40), jsou normálními úředními cestami.

§ 42.

Zaměstnanci, který na úřední cestě ztrávil noc (§ 30, odst. 1 vl. nař. č. 379/1940 Sb.) úředním (služebním) výkonem nebo jízdou, dostane se na místo příplatku podle § 30, odst. 2 vl. nař. č. 379/1940 Sb., náhrady ve výši odpovídající nocležnému, pokud se po úředním (služebním) výkonu nebo jízdě nemůže ze služebních důvodů vrátiti k odpočinku do svého stálého bydliště. Tato náhrada odpadá, hradí-li se zaměstnanci poplatek za místo v lůžkovém voze nebo v kabině na lodi.

§ 43.

Náhrady služebních výloh

a) při soustředění příslušníků ozbrojených sborů,

b) za stavební dozory

určí ústřední úřady, jichž se týče, v dohodě s ministerstvem financí.

Oddíl B.

§ 44.

Dosavadní znění § 5, písm. a) vl. nař. č. 102/1940 Sb. nahrazuje se tímto novým zněním:

„a) der Versetzung (dauernden Abkommandierung) eines Bediensteten in einen in einer anderen politischen Gemeinde als der Gemeinde des Ortes der bisherigen Wirkungsstätte des Bediensteten gelegenen Ort, beziehungsweise der Versetzung eines Bediensteten infolge Verlegung des Sitzes der Behörde in eine andere politische Gemeinde.“

§ 45.

(1) Die bisherigen Sätze der Entschädigung für die Führung des doppelten Haushaltes in § 25, Abs. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 werden durch die folgenden neuen Sätze ersetzt:

Bei verheirateten Bediensteten der Gruppe	beträgt die Entschädigung für die erste Woche täglich höchstens K	
	mit Kindern	Kinderlose
A	84	66
B	78	60
C	72	54
D	66	48
E	60	42
F	54	36

(2) Die bisherige Fassung des § 25, Abs. 4, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 wird durch folgende neue Fassung ersetzt:

„(4) Bei Bediensteten, auf die sich das Gesetz vom 31. Mai 1932, Slg. Nr. 83, bezieht, beträgt die Entschädigung 10 K je Tag.“

(3) Die Regierung kann auf Antrag des Finanzministeriums bewilligen, daß die Entschädigung für die Führung des doppelten Haushaltes in Fällen, wo Bedienstete, die übersiedeln sollen, infolge der Wohnungsnot nicht einmal innerhalb 6 Monaten in der Lage sein werden, sich eine angemessene Familienwohnung zu beschaffen, auch eine längere Zeit hindurch ausbezahlt wird.

§ 46.

(1) Die Fassung des § 26, Abs. 1, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 wird durch die Fassung der Bestimmung des § 64, Abs. 1, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940 ersetzt.

(2) Der Absatz 2 des § 26 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 wird abgeändert, wie folgt:

„(2) Für die Zeit, für die der in die dauernde Wirkungsstätte regelmäßig fahrende Bedienstete sonst die Entschädigung nach § 25

„a) přeložení (trvalého odvelení) zaměstnance na místo v jiné politické obci než obci místa zaměstnavatele dosavadního působení, pokud se týče přemístění zaměstnance v důsledku přeložení sídla úřadu do jiné politické obce.“

§ 45.

(1) Dosavadní sazby odškodného pro vedení dvojí domácnosti v § 25, odst. 2 vl. nař. č. 102/1940 Sb. nahrazují se těmito novými sazbami:

U zaměstnanců ženatých skupiny	činí odškodné za první týden denně nejvýše K	
	s dětmi	bez dětí
A	84	66
B	78	60
C	72	54
D	66	48
E	60	42
F	54	36

(2) Dosavadní znění § 25, odst. 4 vl. nař. č. 102/1940 Sb. nahrazuje se tímto novým zněním:

„(4) U zaměstnanců, na něž se vztahuje zákon ze dne 31. května 1932, č. 83 Sb., činí odškodné 10 K za den.“

(3) Vláda může k návrhu ministerstva financí povolit, aby odškodné pro vedení dvojí domácnosti bylo v případech, kde pro bytovou tíseň zaměstnanci, kteří se mají přestěhovat, nebudou si moci opatřit ani během 6 měsíců přiměřený rodinný byt, bylo vypláceno i po delší dobu.

§ 46.

(1) Znění § 26, odst. 1 vl. nař. č. 102/1940 Sb. nahrazuje se zněním ustanovení § 64, odst. 1 vl. nař. č. 379/1940 Sb.

(2) § 26, odst. 2 vl. nař. č. 102/1940 Sb. mění se takto:

„(2) Po dobu, po kterou by dojíždějící zaměstnanec jinak dostával odškodné podle § 25, kdyby u něho byl splněn předpoklad ve-

erhalten würde, wenn bei ihm die Voraussetzung der Führung des doppelten Haushaltes zuträfe, kann ihm, sofern er bei obligatorischer doppelter Dienstfrequenz gezwungen ist, sich mittags außerhalb des eigenen Haushaltes zu verköstigen, höchstens ein Drittel der im § 25, Abs. 2, angeführten Beträge zuerkannt werden.“

Abschnitt C.

§ 47.

Die bisherige Fassung des § 7 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 302/1940 wird durch folgende neue Fassung ersetzt:

„(1) Über den Beitrag wird auf Grund der Anmeldung und der die Angelegenheit betreffenden Schriftstücke jene Dienststelle endgültig entscheiden, die

a) am 31. Dezember 1940 Personalbehörde des Bediensteten war,

b) am 31. Dezember 1940 Personalbehörde des Bediensteten gewesen wäre, wenn der Bedienstete im aktiven Protektoratsdienste gestanden hätte.

(2) Bei Bediensteten, die in das Gebiet des Protektorates Böhmen und Mähren erst nach dem 31. Dezember 1940 übersiedeln, entscheidet jene Dienststelle, die ihre Personalbehörde wird oder sie werden würde, wenn sie zum Ersten des auf die Übersiedlung in das Protektorat Böhmen und Mähren folgenden Monats Bedienstete im aktiven Protektoratsdienste werden würden.

(3) Lassen sich Zweifel darüber, welche Behörde im jeweiligen Falle zuständig ist, nicht längstens bis zum 30. Juni 1941 beseitigen, so entscheidet über den Beitrag endgültig das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung.

(4) Der gemäß § 5, Abs. 1, in Abzug zu bringende Betrag und die maßgebende Entfernung wird von der Regierungsübersiedlungsaktion beim Verkehrsministerium festgesetzt; hierbei geht sie von der Voraussetzung aus, als hätte die betreffende Übersiedlung lediglich auf dem Gebiete der ehemaligen Tschecho-Slowakischen Republik stattgefunden.

(5) Die gemäß § 5, Abs. 1, in Abzug zu bringenden Beträge kann die Oberste Preisbehörde, soweit es sich nicht um Vorschüsse handelt, im Einvernehmen mit dem Verkehrsministerium pauschalieren.“

dení dvojí domácnosti, možno mu, pokud při povinné dvojí docházce do služby je nucen se v poledne stravovati mimo vlastní domácnost, přiznati nejvýše třetinu částek uvedených v § 25, odst. 2.“

Oddíl C.

§ 47.

Dosavadní znění § 7 vl. nař. č. 302/1940 Sb. nahrazuje se tímto novým zněním:

„(1) Na podkladě přihlášky a spisů věci se týkajících rozhodne o příspěvku s konečnou platností úřad:

a) který byl osobním úřadem zaměstnancovým v den 31. prosince 1940,

b) který by byl osobním úřadem zaměstnancovým v den 31. prosince 1940, kdyby zaměstnanec byl v činné protektorátní službě.

(2) U zaměstnanců, kteří se na území Protektorátu Čechy a Morava přestěhují teprve po 31. prosinci 1940, je rozhodujícím úřadem úřad, který se stane jejich osobním úřadem, nebo by se stal jejich osobním úřadem, kdyby se k prvému dni měsíce následujícího po přistěhování do Protektorátu Čechy a Morava stali zaměstnanci v činné protektorátní službě.

(3) Nebude-li lze pochybnosti o tom, který úřad v tom kterém případě je příslušným, odstraniti nejpozději do 30. června 1941, rozhodne o příspěvku s konečnou platností ministerstvo sociální a zdravotní správy.

(4) Odpočtovou částku podle § 5, odst. 1 a rozhodnou vzdálenost určí vládní akce stěhovací při ministerstvu dopravy; při tom vychází z předpokladu, jako by se stěhování, jehož se týče, bylo konalo toliko po území bývalé Česko-Slovenské republiky.“

(5) Odpočtové částky podle § 5, odst. 1, pokud nejde o zálohy, může nejvyšší úřad cenový v dohodě s ministerstvem dopravy paušalovati.

Abschnitt D.

§ 48.

(1) Unter Familienmitgliedern des Bediensteten versteht die Verordnung die mit dem Bediensteten im gemeinsamen Haushalt lebende Ehegattin und die Kinder des Bediensteten, soweit sie sich unter die Bestimmung des § 144 des Besoldungsgesetzes oder unter analoge Bestimmungen subsumieren ließen.

(2) Verheirateten Bediensteten sind Bedienstete gleichgestellt, die keine Ehegattin haben, beziehungsweise mit ihr nicht in ehelicher Gemeinschaft leben, solange sie in ihrem eigenen Haushalte auf Grund einer gesetzlichen oder moralischen Verpflichtung Verwandten bis zum 4. Grade, Verschwägerten bis zum 2. Grade, an Kindes Statt angenommenen Kindern oder Pflegekindern, Adoptiv- oder Pflegeeltern oder Stiefkindern Unterkunft und Unterhalt gewähren. Den Grad der Verwandtschaft bestimmt die Zahl der Zeugungen, mittels welcher in der geraden Linie eine Person von der andern, und in der Seitenlinie beide von ihrem nächsten gemeinschaftlichen Stamme abhängen. Der Grad der Verschwägerung wird durch den Grad der Verwandtschaft mit dem anderen Ehegatten bestimmt (§ 41 a. b. G. B.).

(3) Verheiratete Bedienstete, die mit der Ehegattin im gemeinsamen Haushalt leben, und ihnen gleichgestellte Bedienstete gelten, sofern sie wenigstens ein Kind haben, bei dem die Bedingungen des Absatzes 1 erfüllt sind, als verheiratete Bedienstete mit Kindern.

(4) Ein Kind, auf das zwecks Gleichstellung des (der) Bediensteten mit einem verheirateten Bediensteten Bedacht genommen worden ist, wird als Kind im Sinne dieser Verordnung nicht mehr berücksichtigt.

(5) Bedienstete, die nicht als verheiratete Bedienstete oder verheiratete Bedienstete mit Kindern, beziehungsweise als ihnen gleichgestellte Bedienstete angesehen werden können, sind als ledige Bedienstete anzusehen.

(6) Die Bestimmungen des § 29 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 102/1940 und des § 61, Abs. 2, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 379/1940 werden aufgehoben.

§ 49.

Bediensteten der Diätengruppe D und höherer Diätengruppen ist das Fahrgeld nach der II. Wagenklasse zu ersetzen, wenn sie in

Oddíl D.

§ 48.

(1) Členy zaměstnancovy rodiny rozumí nařízení manželku žijící se zaměstnancem ve společné domácnosti a zaměstnancovy děti, pokud by je bylo lze pořadit ustanovení § 144 platového zákona neb obdobným ustanovením.

(2) Ženatým zaměstnancům jsou postaveni na roveň zaměstnanci, kteří nemají manželku, pokud se týče nežijí v manželském společenství, pokud ve své vlastní domácnosti ze zákonné nebo mravní povinnosti poskytují ubytování a zaopatření příbuzným až do 4. stupně, sešvagřeným až do 2. stupně, osvojeným dětem nebo schovancům, osvojitelům nebo pěstounům nebo nevlastním dětem. Stupeň příbuzenství určuje počet zplození, jimiž v řadě přímé jedna osoba pochází od druhé a v řadě nepřímé obě osoby od svého nejbližšího společného kmene. Stupeň sešvagření je určen stupněm příbuzenství s druhým manželem (§ 41 obecného zákoníka občanského).

(3) Ženatí zaměstnanci žijící ve společné domácnosti s manželkou a zaměstnanci jim na roveň postavení, pokud mají alespoň jedno dítě, které vyhovuje podmínkám odstavce 1, považují se za ženaté zaměstnance s dětmi.

(4) K dítěti, k němuž bylo přihlédnuto pro postavení zaměstnance (zaměstnankyně) na roveň zaměstnanci ženatému, se jako k dítěti podle tohoto nařízení již nepřihlíží.

(5) Zaměstnance, které nelze považovati za zaměstnance ženaté nebo ženaté s dětmi, pokud se týče za zaměstnance jim postavené na roveň, je posuzovati jako zaměstnance svobodné.

(6) Ustanovení § 29 vl. nař. č. 102/1940 Sb. a § 61, odst. 2 vl. nař. č. 379/1940 Sb. se zrušují.

§ 49.

Zaměstnancům dietní skupiny D a vyšší je hraditi jízdné druhé vozové třídy, cestují-li ve stejnokroji a jsou-li povinni užívat

Uniform reisen und verpflichtet sind, diese Wagenklasse zu benützen, insoweit das Transportmittel, das zweckmäßiger- und wirtschaftlicherweise zu benützen war, eine solche führt. Die Benützung einer höheren Wagenklasse seitens der hierzu berechtigten Bediensteten wird hierdurch keineswegs berührt.

IV. TEIL.

Schlußbestimmungen.

§ 50.

Diese Verordnung gilt für die Bediensteten, auf die sich die Regierungsverordnung Slg. Nr. 102/1940, auch die Richter mit inbegriffen, bezieht, und für Bedienstete, auf welche die Vorschriften über den Ersatz von Dienstaussagen der Protektoratsbediensteten ausgedehnt worden sind oder in Zukunft ausgedehnt werden.

§ 51.

Sofern sich aus dieser Verordnung nichts anderes ergibt, sind die Bestimmungen der Regierungsverordnung Slg. Nr. 102/1940, beziehungsweise der Regierungsverordnung Slg. Nr. 379/1940 angemessen anzuwenden.

§ 52.

Diese Verordnung tritt am 1. Februar 1941 in Wirksamkeit; sie wird von allen Mitgliedern der Regierung durchgeführt.

Dr. Hácha m. p.

Ing. Eliáš m. p.

Dr. Krejčí m. p.

Ježek m. p.

Dr. Kalfus m. p.

Dr. Kapras m. p.

Dr. Klumpar m. p.

Dr. Kratochvíl m. p.

Dr. Kamenický m. p.

Čípera m. p.

Bubna m. p.

této vozové třídy, pokud je zařaděna v dopravním prostředku, jehož bylo účelně a hospodárně použito. Použití vyšší vozové třídy zaměstnanci k tomu oprávněnými není tím nijak dotčeno.

ČÁST IV.

Závěrečná ustanovení.

§ 50.

Toto nařízení platí pro zaměstnance, na něž se vztahuje vládní nařízení č. 102/1940 Sb., včetně v to i soudce, a pro zaměstnance, na něž předpisy o náhradách služebních výloh protektorátním zaměstnancům byly nebo budou rozšířeny.

§ 51.

Pokud se z tohoto nařízení nepodává něco jiného, je použití přiměřeně ustanovení vládního nařízení č. 102/1940 Sb., pokud se týče vládního nařízení č. 379/1940 Sb.

§ 52.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. února 1941; provedou je všichni členové vlády.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Klumpar v. r.

Dr. Kratochvíl v. r.

Dr. Kamenický v. r.

Čípera v. r.

Bubna v. r.